

Motion till riksdagen

1985/86:L241

Erkki Tammenoksa m. fl. (s)

Kontokort

Antalet socialhjälpstagare har ökat oroväckande under de senaste åren. En del av problemet för många familjer är de många gånger alltför stora åtaganden man gjort och som ofta skett per kontokort med höga räntor. Detta förhållande kan socialbyråer, kronofogde- och andra myndigheter intyga.

Regeringen skärpte i maj 1985 tillfälligt villkoren för kontokrediter och avbetalning. Regeringen har aviserat att man inte kommer att förlänga tiden för kreditvillkoren efter mars utgång då bestämmelserna upphör.

Kreditkortskommittén föreslog i sitt slutbetänkande några åtgärder som nu borde vidtas. Den ena är ett system som innebär att amorteringstiderna inte blir alltför långa, vilket är det som kostar kreditkortskunden stora pengar, och ibland innebär att man betalar på en vara fast dess livslängd upphört. Ett annat förslag från kommittén var en för allmänheten tydligare upplysning om kostnaderna för en kontokortskredit. I stället för att ange effektiv ränta som är ganska svårbegripligt för de flesta och även svår att räkna fram, skulle man ange den totala kostnaden i kronor för krediten och därmed göra konsumenten bättre medveten om skillnaden att handla en vara kontant eller på kredit.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ändring i konsumentkreditlagen med innebörden att kontokrediter skall betalas med lägst en tiondel av skulden och under minst tio av årets månader,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ändring i konsumentkreditlagen med innebörden att minsta tillåtna betalning skall vara 200 kr.,
3. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ändring i konsumentkreditlagen med innebörden att vid köp av vara av värde över 1 000 kr. på kreditkort kreditkostnaden skall anges i kronor.

Stockholm den 23 januari 1986

Erkki Tammenoksa (s)

Roland Sundgren (s)

Ingvar Björk (s)